

PERCY JACKSON VE

YUNAN TANRILARI

21. BASKI

ÇOK SATAN PERCY JACKSON VE OLİMPOSLULAR SERİSİNİN YAZARINDAN

RICK RIORDAN

X-
LIBRIS

PERCY JACKSON VE
YUNAN
TANRILARI

Exlibris, kitap kapağının içinde veya ilk sayfalarda yer alan bir resimdir. Kitabın sahibini tanıtan, kitapla sahibi arasında bağ kuran bir tasarım ürünüdür. Kitap, exlibris'in üzerinde adı yazan okura, okur da artık o kitaba aittir. Ödünç alan kişi, okur okumaz kitabı sahibine geri vermelidir. İlk kullanımı Antik Mısır'a kadar uzanan bu kitap damgalarıyla, genç kitapseverler kendi benzersiz dünyalarını sayfaların arasına taşıyabilirler.

PERCY JACKSON VE
YUNAN
TANRILARI

RICK RIORDAN

*Bana ilk mitoloji kitabımı okuyan babam
Rick Riordan, Sr.'a.*

GİRİŞ

Umarım bunun için fazladan not verirler bana.

New Yorklu bir yayıncı Yunan tanrıları hakkında bildiğim her şeyi kâğıda dökmemi isteyince “Bunu ismimi kullanmadan yapsam olur mu? Olimposluları öfkeden tekrar delirtmek istemem de,” falan oldum.

Ancak Yunan tanrılarını yakından tanımak ve gün olur da bir gün karşınıza dikiliverirlerse ne yapmanız gerektiğini bilmek hayatta kalmanıza yardımcı olacaksa bu da benden size kıyak olsun.

Daha önce tanışmadıysak adım Percy Jackson. Çağdaş bir melezim –Poseidon’un yarı-tanrı, yarı-insan oğluyum– ancak burada kendimden çok bahsetmeyeceğim. Benim hikâyem tamamen hayal ürünü (tabii tabii) birtakım kitaplarda yer aldı, ben sadece bir hikâyedeki bir karakterim (Öhö, yersen, öhö).

Size tanrıları anlatırken üstüme fazla gelmeyin, olur mu? Mitolojik hikâyelerin milyon tane farklı versiyonu var, o yüzden karşıma geçip de İyi de ben öyle duymadım, YANLIŞ biliyorsun falan demeyin lütfen.

Ben size bana en mantıklı gelen versiyonları anlatacağım. Yemin ederim bunların hiçbirini ben uydurmadım. Bunlar tamamen ilk başta

hikâyeleri kâğıda döken Antik Yunan ve Antik Romalı adamlardan kaynak alınmıştır. Zaten inanın bana bu kadar tuhaf şeyi kırk yıl düşünsem uyduramam ben.

O halde başlıyoruz. Önce size dünyanın nasıl var olduğunu anlatacağım. Sonra tanrıların bir listesini yapıp onlar hakkındaki fikrimi söyleyeceğim. Umarım onları fazla kızdırmam da beni kaz gibi yolup—

AAAAAAYYYYY

Şaka şaka. Hâlâ buradayım.

Her neyse, Yunan yaratılış hikâyesinden başlayalım, ki uyarmam gerek, bu bildiğiniz deli saçması. Koruyucu gözlüklerinizi takın, yağmurluğunuzu sırtınıza geçirin. Ortalık kan gölüne dönecek.

BAŞLANGIÇ VE DİĞER ŞEYLER

Başlangıçta ben yoktum. Antik Yunanlılar da yoktu bence. Kimsede not almak için kâğıt kalem de yoktu, o yüzden birazdan anlatacağımın yüzde yüz arkasında duracak değilim ama bunun, Antik Yunanlıların bir zamanlar *inandıkları* şey olduğunu söyleyebilirim.

Başta hiçbir şey yoktu. Koca bir hiç.

İlk tanrı, ki ona tanrı diyebilirsiniz, Kaos'tu –evrende her şeyin içinde yüzdüğü karanlık, bulanık bir sis. Alın size bir bilgi: *Kaos* eski Yunan-cada boşluk anlamına gelir.

Bir gün artık Kaos kaotik olmaktan çıktı. Belki o kadar karanlık ve bulanık olmaktan sıkılmıştır, bilemeyeceğim. İçindeki maddelerin bir kısmı toplanıp katılaştı ve yeryüzünü oluşturdu, ki bu yeryüzü de ne yazık ki daha sonra canlı bir varlığa dönüştü. Hanımefendi kendi adını Gaea koydu, Toprak Ana.

Şimdi bakın Gaea, yeryüzünün ta kendisiydi –kayalar, tepeler, vadiler, bütün paket yani. Ama aynı zamanda insan şeklini de alabiliyordu. Yeşil elbisesi, kıvrıkcık siyah saçları ve yüzünde her daim huzurlu bir gülümsemeyle anaç bir kadın şeklinde yeryüzünde gezinmeyi seviyordu –yani

bildiğin kendi kendinin üstünde. O huzurlu gülümsemenin ardında son derece sevimsiz bir karakter gizliydi. Birazdan göreceksiniz.

Uzun bir yalnızlık sürecinin sonunda Gaea yeryüzünün tepesindeki puslu boşluğa bakıp kendi kendine şöyle dedi: “Ya bir fikrim var. Gökyüzü. Şimdi tepede şöyle bir gökyüzü olsa fena mı olur? Ve bu gökyüzü âşık olabileceğim yakışıklı bir adam olsa daha bile güzel olur çünkü bu kayalar falan yalnızlığıma ilaç olmuor.”

Ya Kaos onu duydu ve bu fikir aklına yattı ya da Gaea kendi isteğini kendi yerine getirdi. Yeryüzünün tepesinde gökyüzü oluştu –gündüzleri mavi, geceleri siyah olan koruyucu bir kubbe. Gökyüzü kendine Uranüs adını verdi –bazen Ouranus diye de yazıldığı olur. İçinde anüs geçtiği için insanları kıs kıs güldürüyor ne yazık ki evet. Adam adından kaybediyor bir kere. Neden kendine Ölümgetiren ya da Jose gibi bir isim seçmediğini bilmiyorum ama belki de Uranüs’ün her daim uyuz bir herif olmasının sebebi ismidir.

Gaea gibi Uranüs de insan şekline bürünüp yeryüzünde dolaşmayı seviyordu –ki bu iyi bir şeydi çünkü gökyüzü çok uzaktadır ve uzak mesafeli ilişkiler kısa sürmeye mahkûmdur.

Fiziksel formundayken uzun boylu, uzun saçlı, iri yarı bir adam görüntüsündeydi. Üstünde sadece kısa bir peştamal olurdu ve teni renk değiştirip dururdu –bazen kaslarının üzerinde bulut desenleriyle mavi olur, bazen de parıldayan yıldızlarla birlikte siyah olurdu. Canım Gaea öyle hayal etmiş işte ne yapayım. Benim kabahatim mi? Bazen orada burada resmini görebilirsiniz, genellikle elinde üstünde gökyüzünden geçen tüm takımyıldızları işlenmiş olan bir Zodyak çemberi bulunur ve bu, sonsuzluğu temsil eder.

Her neyse, Uranüs’le Gaea evlenirler.

Sonsuza dek mutlu mu yaşadılar dersiniz?

Pek sayılmaz.

Sorunların bir kaynağı Kaos'un birden bir yaratma hevesine kapılmış olmasıydı. Karanlık ve puslu varlık kendi kendine şöyle dedi: Hey, Yeryüzü ve Gökyüzü. Süperdi! Başka neler yapabiliyorum bakalım.

Kısa süre içerisinde bir sürü sorun yarattı –bundan kastım da tanrılar. Kaos'un sisinden su oluştu ve yeryüzünün en derin noktalarında birikip ilk denizleri oluşturdu. Ve tabii ki bunun da bir kimliği oldu –tanrı Pontus.

Sonra Kaos harbiden kafayı yedi ve şöyle düşündü: Buldum! Tıpkı gökyüzü gibi bir kubbe yapacağım ama bu, yeryüzünün *altında* olacak. Muhteşem bir fikir!

Böylece yeryüzünün altında bir başka kubbe belirdi ama bu karanlık ve kasvetliydi ve çoğu zaman da sevimsizdi, ne de olsa gökyüzünün ışığından yoksundu. Bu, Tartarus'tu, Kötülük Çukuru ve adından da tahmin edeceğiniz gibi Tanrısal bir kimliğe bürününce popüler bir tip olamadı.

Sorun şu ki hem Pontus hem de Tartarus, Gaea'dan hoşlanıyordu. Bu da Gaea ile Uranüs'ün arasını açmaya yetti.

Birkaç ilkel tanrı daha çıktı oradan buradan ama şimdi hepsini saymaya kalksam haftalarca altundan kalkamayız. Kaos'la Tartarus'un bir çocukları oldu (nasıl diye sormayın, hiçbir fikrim yok): Nyks –Gecenin beden bulmuş hali. Sonra Nyks, her nasılsa bir başına, Hemera adlı bir kız doğurdu ki o da Gündüz oluverdi. Bu ikisi asla anlaşamıyorlardı çünkü geceyle gündüz kadar farklıydılar. E yani...

Bazı hikâyelere göre Kaos, Eros'u da yaratmıştır, üremenin tanrısı... yani anne tanrılarla baba tanrıların minik bebek tanrılarının olması. Bazı

hikâyelerde de Eros'tan Afrodit'in oğlu diye bahsedilir. Ona sonra geleceğiz. Hangi versiyonun doğru olduğunu bilmiyorum ama Gaea ile Uranüs'ün çocuk yapmaya başladıklarını *biliyorum*. Hem de çok tuhaf çocuklar.

Önce tek seferde on iki bebekleri oldu –Titan adı verilen altı kız, altı erkek. Bu çocuklar insanlara benziyorlardı ama insanlardan çok daha uzun boylu ve güçlüydüler. On iki çocuk neyinize yetmez, değil mi? Yani düşünsenize, böyle bir aile tek başına bir futbol takımı ve üç hakem anlamına geliyor.

Hem zaten Titanlar doğduktan sonra Gaea ile Uranüs'ün arasına kara kedi girdi. Uranüs artık daha çok gökyüzünde takılıyor, çocukları büyütmesinde Gaea'ya yardımcı olmuyordu. Gaea sinir oldu. İkisi kavga etmeye başladılar. Çocuklar büyüdükçe Uranüs onlara bağırıp çağırma-ya başladı ve bildiğin korkunç bir baba olup çıktı.

Gaea ile Uranüs bir iki sefer aralarını düzeltmeye çalıştılar. Gaea, birkaç çocukları daha olursa evlilikleri kurtulur diye düşündü sanırım...

Evet, biliyorum, kötü fikir.

Gaea üçüzleri doğurdu. Sorun: bu çocuklar maalesef TİPSİZ kelimesinin ansiklopedideki karşılığıydılar. Titanlar kadar büyük ve güçlüydüler ama son derece suratsız ve kaba sabaydılar ve acil tepeden tırnağa epilasyona ihtiyaçları vardı. En kötüsü de her birinin alınının ortasında tek bir göz vardı.

Kuzguna yavrusu şahin görünür derler. İşte Gaea da onları tüm tip-sizliklerine rağmen çok sevdi. Onlara Büyük Kikloplar adını verdi ki bunlar daha sonraları üreyip dünyayı Küçük Kikloplarla doldurdular. Ama bu sonra oldu.

Kiklopları görünce Uranüs'ün ödü koptu. “Bunlar benden olamaz! Bana benzemiyorlar bile!”

“Tabii ki senden beyinsiz herif!” diye bağırdı Gaea. “Sakın beni çocuklarımla bir başıma bırakıp gideyim deme!”

“Merak etme, gitmem,” diye homurdandı Uranüs.

Basıp gitti ve gece gökyüzünün saf karanlığından yapılmış kalın zincirlerle geri döndü. Kiklopları zincire vurup Tartarus’a fırlattı ki gözüne bir daha gözükmesinler.

Çok adi, değil mi?

Gaea çığlıklar atıp haykırdı ama Uranüs, Kiklopları serbest bırakmayı reddetti. Kimse de ona hesap sormaya kalkmadı çünkü artık hepten korkunç bir tip olup çıkmıştı.

“Ben evrenin kralyım!” diye haykırdı. “Ne olacaktı zaten! Tam anlamıyla her şeyin üstündeyim.”

“Senden nefret ediyorum!” diye bağırdı Gaea.

“Eeeh! Ne diyorsam o. İlkel tanrıların en eskisi ve en iyisiyim.”

“Ben senden önce doğdum be!” dedi Gaea. “Ben olmasaydım sen burada olmazdın bile.”

“Sinirimi zıplatma benim,” diye tehdit etti Uranüs. “Elimde birkaç tane daha karanlıklar zinciri var.”

Tahmin edebileceğiniz üzere Gaea sinirlenip bir deprem yarattı ama elinden de başka bir şey gelmiyordu. İlk çocukları Titanlar artık neredeyse yetişkin olmuşlardı. Anneleri için çok üzülüyorlardı. Babalarından da pek hazzetmiyorlardı zaten –Gaea haklı olarak sürekli onlara babalarını kötülüyordu. Ancak Titanlar da Uranüs’ten çok korkuyordu ve ona dur diyemiyorlardı.

Çocuklarımla hatırıma kendime hâkim olmalıyım, diye düşündü Gaea. Belki Uranüs’le aramı düzeltebilirim.

Güzel, romantik bir gece ayarladı –mum ışığı, güller, hafif müzik.

New Yorklu bir yayıncı Yunan tanrıları hakkında bildiğim her şeyi kâğıda dökmemi isteyince “Bunu ismimi kullanmadan yapsam olur mu? Olimposluları öfkeden tekrar delirtmek istemem de,” falan oldum. Ancak Yunan tanrılarını yakından tanımak ve gün olur da bir gün karşınıza dikiliverirlerse ne yapmanız gerektiğini bilmek hayatta kalmanıza yardımcı olacaktır bu da benden size kıyak olsun.

Percy Jackson ve Yunan Tanrıları işte böyle başlıyor.

Türkiye’de ve dünyada milyonların soluk soluğa okuduğu *Percy Jackson ve Olimposlular* serisinin başkahramanı Percy, Yunan Mitolojisi’nin temellerini anlatırken, sevenlerinin çok özlediği o alaycı diliyle klasik efsanelere bambaşka bir tat katıyor. Yunan efsanelerine göre evrenin nasıl yaratıldığını, tanrıların ve tanrıçaların nasıl varlıklar olduğunu ve Zeus’tan Apollo’ya, Ares’ten Afrodite’ye kadar tek tek hepsinin yaptıklarını lafını esirgmeden bir bir anlatıyor. Percy’nin deyişiyle, “Eğer yalan dolana, ihanete ve yamyamlığa bayılıyorsanız bu kitap tam size göre, çünkü elinizdeki kitapta bunların Altın Çağ’ı anlatılıyor.”

QR kodu okutunuz

Dijital fiyat etiketi

Sertifika no: 44919

ISBN 978-625-6534-75-9

9 786256 534759

X-LIBRIS